

PADOMES REGULA (EK) Nr. 343/2003

(2003. gada 18. februāris),

ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts pilsoņa patvēruma pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 63. panta pirmās daļas 1. punkta a) apakšpunktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽²⁾,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Kopējas patvēruma politikas, tostarp kopējas Eiropas patvēruma sistēmas, izveide ir daļa no Eiropas Savienības mērķa pakāpeniski radīt brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas ir atvērta tiem, kuri, apstākļu spiesti, likumīgi meklē aizsardzību Kopienā.
- (2) Eiropadome 1999. gada 15. un 16. oktobrī Tamperē īpašā sanāksmē vienojās izveidot kopēju Eiropas patvēruma sistēmu, kuras pamatā būtu 1951. gada 28. jūlija Ženēvas Konvencijas par bēgļu statusu, kas papildināta ar 1967. gada 31. janvāra Ņujorkas protokolu, pilnīga un visietveroša piemērošana, tādējādi nodrošinot, ka nevienu personu neizdod atpakaļ vajāšanai, t.i., saglabājot neizraidīšanas principu. Šajā ziņā un, neietekmējot šajā regulā noteiktos atbildības kritērijus, visas dalībvalstis ievēro neizraidīšanas principu, un tās uzskata par drošām valstīm trešo valstu pilsoņiem.
- (3) Tamperes sanāksmes secinājumos arī ir noteikts, ka šajā sistēmā īsā laikā jāiekļauj skaidra un praktiski realizējama metode, lai noteiktu dalībvalsti, kas ir atbildīga par patvēruma pieteikuma izskatīšanu.

(4) Šādai metodei jābalstās uz objektīviem un taisnīgiem kritērijiem gan attiecībā uz dalībvalstīm, gan – konkrētajām personām. Tai jo īpaši jāparedz iespēja ātri noteikt atbildīgo dalībvalsti, lai garantētu bēgļa statusa noteikšanas procedūru faktisku pieejamību un nekavētu sasniegt patvēruma pieteikumu ātras izskatīšanas mērķi.

(5) Attiecībā uz kopējas Eiropas patvēruma sistēmas, kurai ilgākā laikposmā jānovēd pie visā Eiropas Savienībā spēkā esošas kopējas procedūras un vienota statusa attiecībā uz personām, kam piešķirts patvērums, secīgu stadiju ieviešanu, šajā stadijā, veicot vajadzīgos pilnveidojumus atbilstoši gūtajai pieredzei, ir lietderīgi apstiprināt principus, uz kuriem pamatojas 1990. gada 15. jūnijā Dublinā parakstītā Konvencija, ar ko nosaka dalībvalsti, kura ir atbildīga par patvēruma pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no Eiropas Kopienu dalībvalstīm ⁽⁴⁾ (še turpmāk – “Dublinas Konvencija”), kuras īstenošana ir veicinājusi patvēruma politiku saskaņošanas gaitu.

(6) Ģimenes vienotība jā saglabā, ciktāl tā ir savienojama ar pārējiem mērķiem, kas sasniedzami, ieviešot kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par patvēruma pieteikuma izskatīšanu.

(7) Vienas ģimenes locekļu patvēruma pieteikumu kopīga izskatīšana vienā dalībvalstī rada iespēju nodrošināt pieteikumu rūpīgu izskatīšanu un saskaņotu lēmumu pieņemšanu attiecībā uz tiem. Dalībvalstīm jābūt iespējai noteikt izņēmumus attiecībā uz atbildības kritērijiem, lai varētu apvienot ģimenes locekļus, ja tas vajadzīgs humānu apsvērumu dēļ.

(8) Lai pakāpeniski izveidotu telpu bez iekšējām robežām, kurā saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu ir garantēta personu brīva pārvietošanās, un noteiktu Kopienas politikas attiecībā uz ieceļošanas un uzturēšanās nosacījumiem trešo valstu pilsoņiem, ieskaitot kopīgus pasākumus ārējo robežu pārvaldības izveidei, solidaritātes garā jāpanāk atbildības kritēriju līdzsvars.

⁽¹⁾ OV C 304 E, 30.10.2001., 192. lpp.

⁽²⁾ Atzinums sniegts 2002. gada 9. aprīlī (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽³⁾ OV C 125, 27.5.2002., 28. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 254, 19.8.1997., 1. lpp.

- (9) Šīs regulas piemērošanu var sekmēt un tās efektivitāti paaugstināt ar dalībvalstu divpusējām vienošanām par kompetento struktūrvienību sakaru uzlabošanu, procedūru termiņu saīsināšanu vai lūgumu par uzņemšanu vai atpakaļuzņemšanu izskatīšanas vienkāršošanu, vai par kārtību, kādā veicama personu pārsūtīšana.
- (10) Jānodrošina ar Dublinas Konvenciju paredzētās sistēmas atbildīgās dalībvalsts noteikšanai un ar šo regulu noteiktās sistēmas nepārtrauktību. Tāpat jānodrošina šīs regulas atbilstība Padomes Regulai (EK) Nr. 2725/2000 (2000. gada 11. decembris) par pirkstu nospiedumu salīdzināšanas sistēmas *Eurodac* izveidi, lai efektīvi piemērotu Dublinas Konvenciju ⁽¹⁾.
- (11) *Eurodac* sistēmas darbībai, kas noteikta ar Regulu (EK) Nr. 2725/2000, un jo īpaši minētās regulas 4. un 8. panta īstenošanai ir jāvienkāršo šīs regulas īstenošana.
- (12) Attiekmē pret personām, uz kurām attiecas šī regula, dalībvalstīm ir saistības atbilstīgi starptautisko tiesību dokumentiem, kuros tās ir līgumslēdzējas puses.
- (13) Pasākumi, kas vajadzīgi šīs regulas īstenošanai, jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽²⁾.
- (14) Šīs regulas piemērošana regulāri jāizvērtē.
- (15) Šajā regulā ir ievērotas Eiropas Savienības Pamattiesību hartā ⁽³⁾ atzītās pamattiesības un principi. Jo īpaši tās mērķis ir pilnībā nodrošināt 18. pantā garantētās patvēruma tiesības.
- (16) Tā kā dalībvalstis nespēj sasniegt ierosinātā pasākuma, proti, tādu kritēriju un mehānismu izveides mērķi, lai noteiktu dalībvalsti, kura atbildīga par trešās valsts pilsoņa patvēruma pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm, un šis mērķis, ņemot vērā tā mērogu un sekas, tādēļ labāk ir sasniedzams Kopienas mērogā, Kopiena var noteikt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā norādīto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu, šī regula nepārsniedz to, kas ir vajadzīgs minētā mērķa sasniegšanai.

- (17) Saskaņā ar 3. pantu Protokolā par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, Apvienotā Karaliste un Īrija 2001. gada 30. oktobra vēstulēs ir paziņojušas, ka tās vēlas piedalīties šīs regulas pieņemšanā un piemērošanā.
- (18) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, Dānija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un tādējādi šī regula Dānijai nav saistoša un nav tai piemērojama.
- (19) Dublinas Konvencija paliek spēkā, un to turpina savstarpēji piemērot Dānija un dalībvalstis, kurām šī regula ir saistoša, līdz brīdim, kad būs noslēgts nolīgums, kas pieļauj Dānijas līdzdalību šajā regulā.

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

I NODAĻA

PRIEKŠMETS UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Šajā regulā ir paredzēti kritēriji un mehānismi, lai noteiktu dalībvalsti, kas ir atbildīga par trešās valsts pilsoņa patvēruma pieteikuma izskatīšanu, kurš iesniegts kādā no dalībvalstīm.

2. pants

Šajā regulā:

- a) "trešās valsts pilsonis" ir jebkura persona, kas nav Eiropas Savienības pilsonis Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 17. panta 1. punkta nozīmē;
- b) "Ženēvas Konvencija" ir 1951. gada 28. jūlija Konvencija par bēgļu statusu, kas grozīta ar 1967. gada 31. janvāra Ņujorkas protokolu;
- c) "patvēruma pieteikums" ir pieteikums, ko iesniedzis trešās valsts pilsonis un kuru var saprast kā lūgumu dalībvalstij par starptautiskas aizsardzības piešķiršanu saskaņā ar Ženēvas Konvenciju. Visus pieteikumus par starptautiskas aizsardzības piešķiršanu uzskata par patvēruma pieteikumiem, ja vien trešās valsts pilsonis nav nepārprotami lūdzis cita veida aizsardzību, kuras pieteikumu var iesniegt atsevišķi;
- d) "pieteikuma iesniedzējs" vai "patvēruma meklētājs" ir trešās valsts pilsonis, kas iesniedzis patvēruma pieteikumu, par kuru vēl nav pieņemts galīgais lēmums;

⁽¹⁾ OV L 316, 15.12.2000., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

⁽³⁾ OV C 364, 18.12.2000., 1. lpp.

- e) "patvēruma pieteikuma izskatīšana" ir jebkura pārbaude, lēmums vai nolēmums, ko attiecībā uz patvēruma pieteikumu izdara vai pieņem kompetentās iestādes saskaņā ar attiecīgās valsts tiesībām, izņemot saskaņā ar šo regulu paredzētās procedūras atbildīgās dalībvalsts noteikšanai;
- f) "patvēruma pieteikuma atsauksana" ir rīcība, ar ko patvēruma pieteikuma iesniedzējs, noteikti vai klusējot, aptur procedūras, kas saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem uzsāktas, saņemot attiecīgo pieteikumu;
- g) "bēglis" ir jebkurš trešās valsts pilsonis, kas atbilst Ženēvas Konvencijā noteiktajam statusam un kam piešķirta atļauja uzturēties dalībvalsts teritorijā;
- h) "nepilngadīgais bez pavadības" ir persona, kas nav precējusies un ir jaunāka par astoņpadsmit gadiem, un kura ieradies dalībvalstu teritorijā bez tāda pieaugušā pavadības, kas ir atbildīgs par šo nepilngadīgo saskaņā ar likumu vai paražām, kamēr šāds pieaugušais nav uzņēmies faktiski gādību par viņu. Tas attiecas arī uz nepilngadīgajiem, kas palikuši bez pavadības pēc ierašanās dalībvalstu teritorijā;
- i) "ģimenes locekļi", ja attiecīgā ģimene pastāvējusi jau izcelsmes valstī, ir šādi pieteikuma iesniedzēja ģimenes locekļi, kas atrodas dalībvalstu teritorijā:
- i) patvēruma meklētāja laulātais vai viņa/viņas neprecējies partneris, ar kuru viņam/viņai ir stabilas attiecības, ja saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem, kas attiecināmi uz ārvalstniekiem, vai atbilstoši praksei attiecīgajā dalībvalstī neprecētus pārus uzskata par pielīdzinātiem precētiem pāriem;
 - ii) pieteikuma iesniedzēja vai i) apakšpunktā minētā pāra nepilngadīgie bērni ar noteikumu, ka viņi ir neprecējušies un apgādājami, un neatkarīgi no tā, vai viņi ir dzimuši laulībā vai ārpus laulības, vai ir adoptēti, kā noteikts attiecīgās valsts tiesību aktos;
 - iii) tēvs, māte vai aizbildnis, ja pieteikuma iesniedzējs vai bēglis ir nepilngadīgais un nav precējies;
- j) "uzturēšanās atļauja" ir jebkura atļauja, ko izdevušas iestādes dalībvalstī, kura atļāvusī trešās valsts pilsonim uzturēties tās teritorijā, ieskaitot dokumentus, kas apliecina atļauju palikt attiecīgajā teritorijā saskaņā ar pagaidu aizsardzības režīmu vai līdz brīdim, kad vairs nebūs spēkā apstākļi, kuri kavē izpildīt rīkojumu par izraidīšanu, izņemot vīzas un uzturēšanās atļaujas, kuras izdotas laikposmā, kāds vajadzīgs, lai noteiktu atbildīgo dalībvalsti, kā paredzēts šajā regulā, vai arī patvēruma pieteikuma vai uzturēšanās atļaujas pieteikuma izskatīšanas laikā;
- k) "vīza" ir dalībvalsts izdota atļauja vai lēmums, kas vajadzīgs tranzītam vai ieceļošanai minētajā dalībvalstī vai vairākās dalībvalstīs uz paredzēto uzturēšanās laiku. Vīzas veidu nosaka atbilstoši šādām definīcijām:
- i) "ilgtermiņa vīza" ir dalībvalsts izdota atļauja vai lēmums, kas vajadzīgs ieceļošanai minētajā dalībvalstī uz paredzēto uzturēšanās laiku, kurš ir ilgāks par trim mēnešiem;
 - ii) "īstermiņa vīza" ir dalībvalsts izdota atļauja vai lēmums, kas vajadzīgs ieceļošanai minētajā dalībvalstī vai vairākās dalībvalstīs uz paredzēto uzturēšanās laiku, kura kopējais ilgums nepārsniedz trīs mēnešus;
 - iii) "tranzītvīza" ir dalībvalsts izdota atļauja vai lēmums ieceļošanai, lai tranzītā šķērsotu minētās dalībvalsts teritoriju vai vairāku dalībvalstu teritorijas, izņemot tranzītu lidostā;
 - iv) "lidostas tranzītvīza" ir atļauja vai lēmums, kas ļauj trešās valsts pilsonim, uz kuru konkrēti attiecas šī prasība, iziet cauri lidostas tranzīta zonai, nepieklūstot attiecīgās dalībvalsts teritorijai, starpnoļaišanās laikā vai pārsēšanās laikā no starptautiska lidojuma viena posma uz citu.

II NODAĻA

VISPĀRĪGI PRINCIPI

3. pants

1. Dalībvalstis izskata visus patvēruma pieteikumus, ko kādai no šīm valstīm pie robežas vai to teritorijā iesniedz trešo valstu pilsoņi. Pieteikumu izskata viena dalībvalsts, kas saskaņā ar III nodaļā izklāstītajiem kritērijiem ir noteikta par atbildīgo.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, katra dalībvalsts var izskatīt patvēruma pieteikumu, ko tai iesniedzis trešās valsts pilsonis, pat ja saskaņā ar šajā regulā noteiktajiem kritērijiem šāda izskatīšana nav attiecīgās dalībvalsts pienākums. Tādā gadījumā minētā dalībvalsts kļūst par atbildīgo dalībvalsti šās regulas nozīmē un uzņemas ar šo atbildību saistītos pienākumus. Attiecīgā gadījumā tā informē pirms tam atbildīgo dalībvalsti, dalībvalsti, kas veic procedūru, lai noteiktu atbildīgo dalībvalsti, vai dalībvalsti, kura saņēmusi pieprasījumu par pieteikuma iesniedzēja uzņemšanu vai par viņa atpakaļuzņemšanu.

3. Visas dalībvalstis patur tiesības saskaņā ar saviem tiesību aktiem nosūtīt patvēruma meklētāju uz kādu trešo valsti atbilstoši Ženēvas Konvencijas noteikumiem.

4. Patvēruma meklētāju rakstiski informē par šīs regulas piemērošanu, tās termiņiem un darbību, tādā valodā, kura viņam, pamatotī spriežot, būtu jāsaprot.

4. pants

1. Process, kurā nosaka saskaņā ar šo regulu atbildīgo dalībvalsti, sākas, tiklīdz kādā no dalībvalstīm pirmo reizi tiek iesniegts patvēruma pieteikums.

2. Patvēruma pieteikumu uzskata par iesniegtu, ja attiecīgās dalībvalsts kompetentās iestādes ir saņēmušas patvēruma meklētāja iesniegtu veidlapu vai attiecīgo iestāžu sagatavotu ziņojumu. Ja pieteikumu neiesniedz rakstiski, laikposms no nodoma paziņošanas līdz ziņojuma iesniegšanai ir cik vien iespējams īss.

3. Šajā regulā nepilngadīgais, kas ir kopā ar patvēruma meklētāju un atbilst 2. panta i) punktā izklāstītajai ģimenes locekļa definīcijai, nav nošķirams no vecāka vai aizbildņa un viņa stāvoklis ir tās dalībvalsts ziņā, kura atbildīga par minētā vecāka vai aizbildņa patvēruma pieteikuma izskatīšanu, pat ja pats nepilngadīgais nav patvēruma meklētājs. Tāda pati attieksme piemērojama bērniem, kas dzimuši pēc patvēruma meklētāja ierašanās dalībvalstu teritorijā, neuzsākot jaunu procedūru attiecībā uz šo bērnu uzņemšanu.

4. Ja patvēruma pieteikumu dalībvalsts kompetentajām iestādēm ir iesniedzis patvēruma meklētājs, kas atrodas citas dalībvalsts teritorijā, tad atbildīgo dalībvalsti nosaka tā dalībvalsts, kuras teritorijā atrodas pieteikuma iesniedzējs. Dalībvalsts, kas saņēmusi pieteikumu, nekavējoties informē dalībvalsti, kuras teritorijā atrodas pieteikuma iesniedzējs, un šīs regulas piemērošanas nolūkā to uzskata par dalībvalsti, kurai ir iesniegts patvēruma pieteikums.

Pieteikuma iesniedzēju rakstiski informē par šo pieteikuma pārskatīšanu un tās datumu.

5. Patvēruma meklētāju, kas atrodas citā dalībvalstī un tur iesniedz patvēruma pieteikumu pēc sava pieteikuma atsaukšanas atbildīgās dalībvalsts noteikšanas procedūras laikā, saskaņā ar 20. pantā izklāstītajiem nosacījumiem uzņem atpakaļ dalībvalsts, kurā iesniegts minētais patvēruma pieteikums, lai pabeigtu procedūru dalībvalsts noteikšanai, kas atbildīga par patvēruma pieteikuma izskatīšanu.

Šī saistība izbeidzas, ja patvēruma meklētājs pa to laiku ir atstājis dalībvalstu teritoriju vismaz uz trim mēnešiem vai arī kādā dalībvalstī ir saņēmis uzturēšanās atļauju.

III NODAĻA

KRITĒRIJU HIERARHIJA

5. pants

1. Kritērijus atbildīgās dalībvalsts noteikšanai piemēro tādā kārtībā, kādā tie izklāstīti šajā nodaļā.

2. Atbilstoši šiem kritērijiem atbildīgo dalībvalsti nosaka, pamatojoties uz stāvokli, kāds bija, patvēruma meklētājam pirmo reizi iesniedzot pieteikumu dalībvalstij.

6. pants

Ja patvēruma meklētājs ir nepilngadīgais bez pavadības, tad dalībvalsts, kas atbildīga par pieteikuma izskatīšanu, ir tā

dalībvalsts, kurā likumīgi atrodas kāds nepilngadīgā ģimenes loceklis, ja vien tas ir nepilngadīgā interesēs.

Ja nepilngadīgajam nav ģimenes locekļu, dalībvalsts, kas atbild par pieteikuma izskatīšanu, ir tā dalībvalsts, kurā nepilngadīgais iesniedzis patvēruma pieteikumu.

7. pants

Ja patvēruma meklētājam ir kāds ģimenes loceklis, kuram ir atļauts uzturēties dalībvalstī kā bēglim, neatkarīgi no tā, vai šī ģimene ir bijusi izveidota iepriekš izcelsmes valstī, tad minētā dalībvalsts ir atbildīga par patvēruma pieteikuma izskatīšanu, ja vien to vēlas attiecīgās personas.

8. pants

Ja patvēruma meklētājam ir kāds ģimenes loceklis dalībvalstī un par šā ģimenes locekļa pieteikumu vēl nav pieņemts pirmais lēmums pēc būtības, tad minētā dalībvalsts ir atbildīga par patvēruma pieteikuma izskatīšanu, ja vien to vēlas attiecīgās personas.

9. pants

1. Ja patvēruma meklētājam ir derīga uzturēšanās atļauja, par patvēruma pieteikuma izskatīšanu ir atbildīga dalībvalsts, kas izdevusi šo atļauju.

2. Ja patvēruma meklētājam ir derīga vīza, par patvēruma pieteikuma izskatīšanu ir atbildīga dalībvalsts, kas izdevusi šo vīzu, ja vien minētā vīza nav izdota citas dalībvalsts uzdevumā vai ar tās rakstisku atļauju. Tādā gadījumā par patvēruma pieteikuma izskatīšanu ir atbildīga pēdējā no minētajām dalībvalstīm. Ja dalībvalsts vispirms, jo īpaši drošības apsvērumu dēļ, lūdz informāciju kādas citas dalībvalsts centrālajai iestādei, tad šīs iestādes sniegtā atbilde nav rakstiska atļauja šā noteikuma nozīmē.

3. Ja patvēruma meklētājam ir vairākas derīgas uzturēšanās atļaujas vai vīzas, ko izdevušas dažādas dalībvalstis, tad atbildību par patvēruma pieteikuma izskatīšanu dalībvalstis uzņemas šādā secībā:

a) dalībvalsts, kas ir izdevusi uzturēšanās atļauju, piešķirot tiesības uz ilgāko uzturēšanās periodu, vai arī, ja visu atļauju derīguma termiņi ir vienādi, – dalībvalsts, kura ir izdevusi uzturēšanās atļauju ar visvēlāko derīguma termiņu;

b) dalībvalsts, kas ir izdevusi vīzu ar visvēlāko derīguma termiņu, ja dažādās vīzas ir viena veida;

c) ja vīzas ir dažāda veida, dalībvalsts, kas ir izdevusi vīzu ar visilgāko derīguma termiņu, vai, ja derīguma termiņi ir vienādi, – dalībvalsts, kura ir izdevusi vīzu ar visvēlāko derīguma termiņu.

4. Ja patvēruma meklētājam ir tikai viena vai vairākas tādas uzturēšanās atļaujas, kuru derīguma termiņš ir beidzies pirms mazāk nekā diviem gadiem, vai viena vai vairākas vīzas, kuru derīguma termiņš ir beidzies pirms mazāk nekā sešiem mēnešiem, un kuras ir ļāvušas viņam faktiski ieceļot kādā dalībvalstī, šā panta 1., 2. un 3. punktu piemēro tik ilgi, kamēr patvēruma meklētājs nav atstājis dalībvalstu teritoriju.

Ja patvēruma meklētājam ir viena vai vairākas uzturēšanās atļaujas, kuru derīguma termiņš ir beidzies pirms vairāk nekā diviem gadiem, vai viena vai vairākas vīzas, kuru derīguma termiņš ir beidzies pirms vairāk nekā sešiem mēnešiem un kuras ir ļāvušas viņam faktiski ieceļot kādā dalībvalstī, un ja patvēruma meklētājs nav atstājis dalībvalstu teritoriju, atbildīga ir dalībvalsts, kurā iesniegts pieteikums.

5. Fakts, ka uzturēšanās atļauja vai vīza izdota, pamatojoties uz fiktīvu vai nelikumīgi pieņemtu identitāti vai, saņemot falsificētus, viltotus vai nederīgus dokumentus, nekavē uzlikt atbildību dalībvalstij, kas izdevusi minēto atļauju vai vīzu. Dalībvalsts, kas izdevusi uzturēšanās atļauju vai vīzu, tomēr nav atbildīga, ja tā spēj konstatēt, ka krāpšana notikusi pēc atļaujas vai vīzas izdošanas.

10. pants

1. Ja, pamatojoties uz tiešiem vai netiešiem pierādījumiem, kas raksturoti abos 18. panta 3. punktā minētajos sarakstos, ieskaitot Regulas (EK) Nr. 2725/2000 III nodaļā norādīto informāciju, konstatē, ka patvēruma meklētājs nelikumīgi šķērsojis dalībvalsts sauszemes, jūras vai gaisa robežu, ieceļojot šajā dalībvalstī no trešās valsts, tad par patvēruma pieteikuma izskatīšanu ir atbildīga dalībvalsts, kurā patvēruma meklētājs šādā veidā ieceļojis. Šī atbildība izbeidzas divpadsmit mēnešus pēc nelikumīgās robežas šķērsošanas dienas.

2. Ja dalībvalsti saskaņā ar 1. punktu nevar uzskatīt vai vairs nevar uzskatīt par atbildīgu un ja, pamatojoties uz tiešiem vai netiešiem pierādījumiem, kas raksturoti abos 18. panta 3. punktā minētajos sarakstos, ir konstatēts, ka patvēruma meklētājs (kurš ieceļojis dalībvalstu teritorijā nelikumīgi vai kura ieceļošanas apstākļus nav iespējams noskaidrot) pieteikuma iesniegšanas brīdī iepriekš pastāvīgi dzīvojis kādā dalībvalstī vismaz piecus mēnešus, tad par patvēruma pieteikuma izskatīšanu ir atbildīga dalībvalsts, kurā viņš dzīvojis.

Ja patvēruma meklētājs vismaz piecu mēnešu laikposmus dzīvojis vairākās dalībvalstīs, par patvēruma pieteikuma izskatīšanu ir atbildīga dalībvalsts, kurā patvēruma meklētājs dzīvojis pēdējā laikā.

11. pants

1. Ja trešās valsts pilsonis ieceļo tādas dalībvalsts teritorijā, kurā attiecībā uz viņu ir atcelta prasība par vīzas nepieciešamību, tad par patvēruma pieteikuma izskatīšanu ir atbildīga minētā dalībvalsts.

2. Ja trešās valsts pilsonis iesniedz patvēruma pieteikumu citā dalībvalstī, kurā attiecībā uz viņa ieceļošanu tās teritorijā arī ir atcelta prasība par vīzas nepieciešamību, tad 1. punktā izklāstīto principu nepiemēro. Šajā gadījumā par patvēruma pieteikuma izskatīšanu ir atbildīga minētā dalībvalsts.

12. pants

Ja trešās valsts pilsonis iesniedz patvēruma pieteikumu dalībvalsts lidostas starptautiskajā tranzīta zonā, par patvēruma pieteikuma izskatīšanu ir atbildīga minētā dalībvalsts.

13. pants

Ja, pamatojoties uz šajā regulā uzskaitītajiem kritērijiem, nav iespējams izraudzīties par patvēruma pieteikuma izskatīšanu atbildīgo dalībvalsti, tad par pieteikuma izskatīšanu ir atbildīga dalībvalsts, kurai pirmajai iesniegts minētais pieteikums.

14. pants

Ja vairāki ģimenes locekļi iesniedz patvēruma pieteikumus vienā dalībvalstī vienlaicīgi vai ar pietiekami īsu starplaiku, lai procedūras atbildīgās dalībvalsts noteikšanai veiktu kopā, un ja šajā regulā izklāstīto kritēriju piemērošana novestu pie šo ģimenes locekļu izšķiršanas, tad atbildīgo dalībvalsti nosaka, pamatojoties uz šādiem noteikumiem:

- a) par visu ģimenes locekļu patvēruma pieteikumu izskatīšanu ir atbildīga dalībvalsts, kura atbilstoši kritērijiem ir atbildīga par ģimenes locekļu vairākuma uzņemšanu;
- b) ja tas nav iespējams, tad atbildīga ir dalībvalsts, kas atbilstoši kritērijiem ir atbildīga par vecākā ģimenes locekļa patvēruma pieteikuma izskatīšanu.

IV NODAĻA

HUMĀNĀ KLAUZULA

15. pants

1. Ikviens dalībvalsts, pat ja tā nav atbildīga saskaņā ar šajā regulā izklāstītajiem kritērijiem, var sapulcināt ģimenes locekļus, kā arī citus apgādājamus radniekus, pamatojoties uz humāniem un, jo īpaši, ģimenes vai kultūras apsvērumiem. Tādā gadījumā minētā dalībvalsts pēc citas dalībvalsts lūguma izskata attiecīgās personas patvēruma pieteikumu. Attiecīgās personas dod savu piekrišanu.

2. Ja attiecīgā persona ir atkarīga no citu palīdzības grūtniecības, jaundzimuša bērna, nopietnas saslimšanas, smagas invaliditātes vai vecuma dēļ, dalībvalstis parasti patur patvēruma meklētāju kopā ar citiem radniekiem vai apvieno ar tiem kādā no dalībvalstu teritorijām, ja vien ģimenes saites ir pastāvējušas jau izceļsmes valstī.

3. Ja patvēruma meklētājs ir nepilngadīgais bez pavadības, kuram citā dalībvalstī ir radnieks vai radnieki, kuri var rūpēties par viņu, tad dalībvalstis pēc iespējas apvieno nepilngadīgo ar viņa radnieku vai radniekiem, ja vien tas nav pretrunā nepilngadīgā interesēm.

4. Ja dalībvalsts, kurai izteikts šāds lūgums, tam piekrīt, atbildību par pieteikuma izskatīšanu uztic tai.

5. Nosacījumus un procedūras šā panta īstenošanai, attiecīgā gadījumā ieskaitot samierināšanas mehānismus dalībvalstu domstarpību izšķiršanai attiecībā uz konkrēto personu apvienošanas nepieciešamību vai vietu, kur tas būtu darāms, nosaka saskaņā ar 27. panta 2. punktā norādīto procedūru.

V NODAĻA

UZŅEMŠANA UN ATPAĻĀZŅEMŠANA

16. pants

1. Dalībvalstij, kas saskaņā ar šo regulu ir atbildīga par patvēruma pieteikuma izskatīšanu, ir pienākums:

- saskaņā ar 17. līdz 19. pantā izklāstītajiem nosacījumiem uzņemt pieteikuma iesniedzēju, kas iesniedzis patvēruma pieteikumu citā dalībvalstī;
- pabeigt patvēruma pieteikuma izskatīšanu;
- saskaņā ar 20. pantā izklāstītajiem nosacījumiem uzņemt atpakaļ pieteikuma iesniedzēju, kura pieteikums tiek izskatīts un kurš atrodas citas dalībvalsts teritorijā bez atļaujas;
- saskaņā ar 20. pantā izklāstītajiem nosacījumiem uzņemt atpakaļ pieteikuma iesniedzēju, kurš ir atsaucis pieteikumu tā izskatīšanas laikā un ir iesniedzis pieteikumu citā dalībvalstī;
- saskaņā ar 20. pantā izklāstītajiem nosacījumiem uzņemt atpakaļ trešās valsts pilsoni, kura pieteikumu tā ir noraidījusi un kurš atrodas citas dalībvalsts teritorijā bez atļaujas.

2. Ja dalībvalsts izdod patvēruma meklētājam uzturēšanās atļauju, tad minētā dalībvalsts pārņem 1. punktā noteiktās saistības.

3. Šā panta 1. punktā noteiktās saistības izbeidzas, ja trešās valsts pilsonis ir atstājis dalībvalstu teritoriju vismaz uz trim mēnešiem, ja vien attiecīgajam trešās valsts pilsonim nav derīgas uzturēšanās atļaujas, ko izdevusi atbildīgā dalībvalsts.

4. Šā panta 1. punkta d) un e) apakšpunktā noteiktās saistības izbeidzas, ja dalībvalsts, kas atbildīga par patvēruma pieteikuma izskatīšanu, pēc pieteikuma atsaukšanas vai noraidīšanas ir pieņēmusi un faktiski ieviesusi noteikumus, kas vajadzīgi, lai trešās valsts pilsonis varētu doties uz savu izceļsmes valsti vai kādu citu valsti, uz kuru viņš var likumīgi ceļot.

17. pants

1. Ja dalībvalsts, kurai iesniegts patvēruma pieteikums, uzskata, ka par šā pieteikuma izskatīšanu ir atbildīga cita dalībvalsts, tā iespējami īsā laikā un jebkurā gadījumā trīs mēnešos no pieteikuma iesniegšanas dienas 4. panta 2. punkta nozīmē var vērsties pie šīs otras dalībvalsts ar pieprasījumu uzņemt attiecīgo patvēruma meklētāju.

Ja pieprasījums uzņemt patvēruma meklētāju nav iesniegts trīs mēnešu laikā, tad par patvēruma pieteikuma izskatīšanu ir atbildīga dalībvalsts, kurai ir iesniegts pieteikums.

2. Pieprasījuma iesniedzēja dalībvalsts var lūgt steidzamu atbildi gadījumos, ja patvēruma pieteikums ir iesniegts pēc ieceļošanas vai palikšanas atļaujas atteikuma, pēc apcietināšanas sakarā ar nelikumīgu uzturēšanos vai pēc izraidīšanas rīkojuma nodošanas vai izpildes, un/vai gadījumā, ja patvēruma meklētājs ir aizrūts.

Pieprasījumā norāda iemeslus, kas pamato atbildes steidzamību, un paredzamo atbildes saņemšanas termiņu. Šis termiņš ir vismaz viena nedēļa.

3. Abos gadījumos pieprasījumu citai dalībvalstij uzņemt personu, iesniedz, izmantojot standarta veidlapu un iekļaujot tiešus vai netiešus pierādījumus, kas raksturoti abos 18. panta 3. punktā minētajos sarakstos, un/vai būtiskas ziņas no patvēruma meklētāja iesniegtās informācijas, lai iestādes dalībvalstī, kas saņem pieprasījumu, var pārbaudīt, vai, pamatojoties uz šajā regulā izklāstītajiem kritērijiem, šī dalībvalsts ir atbildīga par pieteikuma izskatīšanu.

Pieprasījumu sagatavošanas noteikumus un nosūtīšanas kārtību nosaka saskaņā ar 27. panta 2. punktā izklāstīto procedūru.

18. pants

1. Dalībvalsts, kas saņem pieprasījumu, veic vajadzīgās pārbaudes un paziņo lēmumu attiecībā uz pieprasījumu par patvēruma meklētāja uzņemšanu divos mēnešos no pieprasījuma saņemšanas dienas.

2. Ar šo regulu paredzētajā procedūrā, lai noteiktu dalībvalsti, kas atbildīga par patvēruma pieteikuma izskatīšanu, izmanto tiešos un netiešos pierādījumus.

3. Saskaņā ar 27. panta 2. punktā norādīto procedūru izveido un regulāri pārskata divus sarakstus, norādot tiešos un netiešos pierādījumus atbilstoši šādiem kritērijiem:

a) tiešie pierādījumi:

- i) formāli pierādījumi, kas saskaņā ar šo regulu nosaka atbildību, kamēr tie nav atspēkoti ar pierādījumiem par pretējo;
- ii) dalībvalstis iesniedz ar 27. pantu paredzētajai komitejai dažādu veidu administratīvu dokumentu paraugus saskaņā ar formālo pierādījumu sarakstā noteikto tipoloģiju;

b) netiešie pierādījumi:

- i) indikatīvi elementi, kas, būdami apstrīdami, atsevišķos gadījumos var būt pietiekami atbilstoši tiem piesūktajam pierādījuma spēkam;
- ii) to pierādījuma spēku attiecībā uz atbildību par patvēruma pieteikuma izskatīšanu izvērtē katrā atsevišķā gadījumā.

4. Prasībai par pierādījumiem nebūtu jāpārsniedz šās regulas pareizai piemērošanai vajadzīgais.

5. Ja nav formālu pierādījumu, pieprasījuma saņēmēja dalībvalsts atzīst savu atbildību, ja netiešie pierādījumi ir saskanīgi, pamatoti un pietiekami detalizēti, lai noteiktu atbildību.

6. Ja pieprasījuma iesniedzēja dalībvalsts saskaņā ar 17. panta 2. punkta noteikumiem ir lūgusi ievērot jautājuma steidzamību, dalībvalsts, kas saņēmusi pieprasījumu, veic visus vajadzīgos pasākumus, lai iekļautos noteiktajā termiņā. Izņēmuma gadījumos, ja iespējams pierādīt, ka pieprasījuma, kas attiecas uz patvēruma meklētāja uzņemšanu, izskatīšana ir īpaši sarežģīta, dalībvalsts, kura saņēmusi pieprasījumu, var sniegt atbildi pēc noteiktā termiņa, taču jebkurā gadījumā viena mēneša laikā. Šādos gadījumos dalībvalstij, kas saņēmusi pieprasījumu, jāpaziņo pieprasījuma iesniedzējai dalībvalstij lēmums par atbildes sniegšanu pēc sākotnēji noteiktā termiņa.

7. Atbildes nesniegšana 1. punktā minētajā divu mēnešu termiņā un 6. punktā minētajā viena mēneša termiņā ir pielīdzināma pieprasījuma akceptam un ietver pienākumu uzņemt attiecīgo personu, tai skaitā veikt atbilstošus pasākumus saistībā ar viņa ierašanos.

19. pants

1. Ja dalībvalsts, kas saņēmusi pieprasījumu, akceptē, ka tai jāuzņem patvēruma meklētājs, tad dalībvalsts, kurā ir iesniegts patvēruma pieteikums, paziņo patvēruma meklētājam par lēmumu neizskatīt viņa pieteikumu un par pienākumu pārsūtīt patvēruma meklētāju uz atbildīgo dalībvalsti.

2. Šā panta 1. punktā norādītajā lēmumā izklāsta tā pamatojumu. Tajā ietver sīkākas ziņas par pārsūtīšanas termiņu un vajadzības gadījumā, norāda vietu, kur patvēruma meklētājam jāierodas, kā arī ierašanās datumu, ja viņš dodas uz atbildīgo dalībvalsti

patstāvīgi. Šis lēmums var būt pārsūdzams vai pārskatāms. Šā lēmuma pārsūdzēšana vai pārskatīšana neaptur pārsūtīšanas izpildi, ja vien tiesa vai kompetentās iestādes katrā atsevišķā gadījumā nenolemj citādi un ja to pieļauj attiecīgās valsts tiesību akti.

3. Patvēruma meklētāja pārsūtīšanu no dalībvalsts, kurā ir iesniegts patvēruma pieteikums, uz atbildīgo dalībvalsti veic saskaņā ar pirmās minētās dalībvalsts tiesību aktiem pēc abu attiecīgo dalībvalstu savstarpējas apspriešanās, cik vien iespējams īsā laikā, un, vēlākais, sešus mēnešus no dienas, kad akceptēts pieprasījums par uzņemšanu, vai no dienas, kad pieņemts lēmums par pārsūdzību vai pārskatīšanu, ja tas aptur pārsūtīšanu.

Vajadzības gadījumā pieprasījuma iesniedzēja dalībvalsts izdod patvēruma meklētājam saskaņā ar 27. panta 2. punktā norādīto procedūru pieņemta parauga caurlaidi.

Atbildīgā dalībvalsts attiecīgi informē pieprasījuma iesniedzēju dalībvalsti par patvēruma meklētāja sekmīgu ierašanos vai par faktu, ka viņš nav ieradies noteiktajā termiņā.

4. Ja patvēruma meklētāja pārsūtīšana nenotiek sešu mēnešu termiņā, tad atbildīga ir dalībvalsts, kurā iesniegts patvēruma pieteikums. Šo termiņu var pagarināt, ilgākais, līdz vienam gadam, ja pārsūtīšanu nevar veikt patvēruma meklētāja ieslodzījuma dēļ, vai, ilgākais, līdz astoņpadsmit mēnešiem patvēruma meklētāja bēgšanas gadījumā.

5. Papildu noteikumus par pārsūtīšanas izpildi var pieņemt saskaņā ar 27. panta 2. punktā norādīto procedūru.

20. pants

1. Patvēruma meklētāju saskaņā ar 4. panta 5. punktu un 16. panta 1. punkta c), d) un e) apakšpunktu uzņem atpakaļ šādi:

a) pieprasījumā par patvēruma meklētāja atpakaļuzņemšanu iekļauj informāciju, kas ļauj dalībvalstij, kura saņem pieprasījumu, pārbaudīt, vai tā ir atbildīga;

b) dalībvalstij, kurai pieprasa uzņemt patvēruma meklētāju atpakaļ, ir pienākums veikt vajadzīgās pārbaudes un sniegt atbildi uz tai adresēto pieprasījumu, cik vien iespējams drīz un nekādos apstākļos ne vēlāk kā vienu mēnesi no pieprasījuma saņemšanas dienas. Ja pieprasījums ir pamatots ar datiem, kas iegūti no *Eurodac* sistēmas, tad šo termiņu saīsina līdz divām nedēļām;

c) ja dalībvalsts, kas saņēmusi pieprasījumu, nepaziņo savu lēmumu viena mēneša termiņā vai b) apakšpunktā minētajā divu nedēļu termiņā, tad ir uzskatāms, ka tā ir piekritusi uzņemt patvēruma meklētāju atpakaļ;

d) dalībvalstij, kas piekrīt uzņemt patvēruma meklētāju atpakaļ, ir pienākums atkal ielaist minēto personu savā teritorijā. Pārsūtīšanu veic saskaņā ar pieprasījuma iesniedzējas dalībvalsts tiesību aktiem pēc attiecīgo dalībvalstu savstarpējas apspriešanās, cik vien iespējams īsā laikā un, vēlākais, sešos mēnešos no dienas, kad otra dalībvalsts ir akceptējusi pieprasījumu par uzņemšanu vai no dienas, kad pieņemts lēmums par pārsūdzību vai pārskatīšanu, ja tas aptur pārsūtīšanu;

e) pieprasījuma iesniedzēja dalībvalsts paziņo patvēruma meklētājam lēmumu par to, ka viņu uzņem atpakaļ atbildīgā dalībvalsts. Lēmumā izklāsta tā pamatojumu. Tajā ietver sīkākās ziņas par pārsūtīšanas termiņu un, vajadzības gadījumā, norāda vietu, kur patvēruma meklētājam jāierodas, kā arī ierašanās datumu, ja viņš dodas uz atbildīgo dalībvalsti patstāvīgi. Šis lēmums var būt pārsūdzams vai pārskatāms. Šā lēmuma pārsūdzēšana vai pārskatīšana neaptur pārsūtīšanas izpildi, ja vien tiesa vai kompetentās iestādes katrā atsevišķā gadījumā nenolemj citādi un ja to pieļauj attiecīgās valsts tiesību akti.

Vajadzības gadījumā pieprasījuma iesniedzēja dalībvalsts izdod patvēruma meklētājam saskaņā ar 27. panta 2. punktā norādīto procedūru pieņemta parauga caurlaidi.

Atbildīgā dalībvalsts attiecīgi informē pieprasījuma iesniedzēju dalībvalsti par patvēruma meklētāja sekmīgu ierašanos vai par to, ka viņš nav ieradies noteiktajā termiņā.

2. Ja patvēruma meklētāja pārsūtīšana nenotiek sešu mēnešu termiņā, tad atbildīga ir dalībvalsts, kurā iesniegts patvēruma pieteikums. Šo termiņu var pagarināt, ilgākais, līdz vienam gadam, ja pārsūtīšanu vai pieteikuma izskatīšanu nevar veikt patvēruma meklētāja ieslodzījuma dēļ, vai, ilgākais, līdz astoņpadsmit mēnešiem patvēruma meklētāja bēgšanas gadījumā.

3. Noteikumus par pierādījumiem un to interpretāciju, kā arī pārsūtījuma pieprasījumu sagatavošanas noteikumus un pārsūtīšanas kārtību nosaka saskaņā ar 27. panta 2. punktā izklāstīto procedūru.

4. Papildu noteikumus par pārsūtīšanu var pieņemt saskaņā ar 27. panta 2. punktā norādīto procedūru.

VI NODAĻA

ADMINISTRATĪVĀ SADARBĪBA

21. pants

1. Ikviens dalībvalsts paziņo katrai dalībvalstij, kas to pieprasa, tādas personas datus attiecībā uz patvēruma meklētāju, kuri ir pareizi, būtiski un samērīgi, lai:

- a) noteiktu dalībvalsti, kas atbildīga par patvēruma pieteikuma izskatīšanu,
- b) izskatītu patvēruma pieteikumu,
- c) izpildītu visas saistības, kas izriet no šīs regulas.

2. Informācija, kas minēta 1. punktā, var attiekties tikai uz:

- a) patvēruma meklētāja un, attiecīgā gadījumā, viņa ģimenes locekļu personas datiem (vārds, uzvārds un, attiecīgā gadījumā, agrākais uzvārds; pavārdi vai pseidonīmi; pašreizējā un agrākā pilsonība; dzimšanas datums un vieta);

b) personu apliecinošiem dokumentiem un ceļošanas dokumentiem (numurs, derīguma termiņš, izdošanas datums, izdevējstāde, izdošanas vieta utt.);

c) citu informāciju, kas vajadzīga, lai noteiktu patvēruma meklētāja identitāti, to skaitā pirkstu nospiedumiem, kuri apstrādāti saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 2725/2000;

d) dzīvesvietām un ceļojumu maršrutiem;

e) uzturēšanās atļaujām vai vīzām, ko izdevusi kāda dalībvalsts;

f) vietu, kur iesniegts pieteikums;

g) datumu, kad ir iesniegts iepriekšējais patvēruma pieteikums, pašreizējā pieteikuma iesniegšanas datumu, izskatīšanas procedūras gaitu un pieņemtajiem lēmumiem, ja tādi ir.

3. Bez tam, ja tas vajadzīgs patvēruma pieteikuma izskatīšanas nolūkā, atbildīgā dalībvalsts var pieprasīt, lai otra dalībvalsts dara tai zināmu patvēruma meklētāja pieteikuma pamatojumu un, attiecīgā gadījumā, to lēmumu pamatojumu, kas pieņemti attiecībā uz šo patvēruma meklētāju. Dalībvalsts var atteikties atbildēt uz tai iesniegto pieprasījumu, ja šādas informācijas paziņošana varētu kaitēt dalībvalsts būtiskām interesēm vai attiecīgās personas vai citu personu brīvību un pamattiesību aizsardzībai. Jebkurā gadījumā pieprasīto informāciju nosūta tikai tad, ja patvēruma meklētājs ir devis rakstisku piekrišanu.

4. Katru informācijas pieprasījumu pamato un, ja tā nolūks ir pārbaudīt kritērijus, kas varētu norādīt uz pieprasījumu saņēmušās dalībvalsts atbildību, norāda, uz kādiem pierādījumiem, ieskaitot būtisku informāciju no ticamiem avotiem par to, kādā veidā un ar kādiem līdzekļiem patvēruma meklētāji ieceļo dalībvalstu teritorijās, vai uz kādu konkrētu un pārbaudāmu patvēruma meklētāja apgalvojumu daļu šis pieprasījums ir pamatots. Sprotams, ka pati šāda būtiska informācija no ticamiem avotiem nav pietiekama, lai noteiktu dalībvalsts atbildību un kompetenci saskaņā ar šo regulu, bet tā var palīdzēt izvērtēt citas norādes saistībā ar konkrēto patvēruma meklētāju.

5. Dalībvalstij, kas saņem pieprasījumu, ir pienākums sniegt atbildi sešās nedēļās.

6. Informācijas apmaiņu veic pēc kādas dalībvalsts pieprasījuma un to savstarpēji var darīt tikai tādas iestādes, kuru izraudzīšana katrā dalībvalstī ir darīta zināma Komisijai, kas par to informē pārējās dalībvalstis.

7. Savstarpēji paziņoto informāciju var izmantot vienīgi 1. punktā paredzētajiem mērķiem. Katrā no dalībvalstīm šādu informāciju atkarībā no tās veida un saņēmējstādes pilnvarām var sniegt tikai iestādēm, tiesām un tiesu iestādēm, kuru piekriībā ir:

a) dalībvalsts noteikšana, kas atbildīga par patvēruma pieteikuma izskatīšanu,

b) patvēruma pieteikuma izskatīšana,

c) visu no šīs regulas izrietošo saistību izpilde.

8. Dalībvalsts, kas nosūta informāciju, nodrošina tās precizitāti un atbilstību jaunākajiem datiem. Ja izrādās, ka minētā dalībvalsts ir sniegusi neprecīzu informāciju vai tādu informāciju, kuru nevaradzēja sūtīt, par to nekavējoties paziņo saņēmējam dalībvalstīm. Tām ir jāizlabo šāda informācija vai jāgādā par to, lai tā tiktu izdzēsta.

9. Patvēruma meklētājam ir tiesības pēc pieprasījuma saņemt informāciju par visiem apstrādātajiem datiem, ko apstrādā saistībā ar viņu.

Ja patvēruma meklētājs uzskata, ka šīs informācijas apstrāde pārkāpj noteikumus, kas paredzēti šajā regulā vai Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīvā 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti ⁽¹⁾, jo īpaši šīs informācijas nepilnīguma vai neprecizitātes gadījumā, viņš ir tiesīgs pieprasīt attiecīgās informācijas precizēšanu, dzēšanu vai bloķēšanu.

Iestāde, kas veic datu precizēšanu, dzēšanu vai bloķēšanu, attiecīgā gadījumā informē dalībvalsti, kura nosūta vai saņem konkrēto informāciju.

10. Katrā attiecīgajā dalībvalstī apmaiņas informācijas nosūtīšanu un saņemšanu reģistrē konkrētās personas personiskajā lietā un/vai reģistrā.

11. Apmaiņas datus saglabā ne ilgāk par to laikposmu, kāds vajadzīgs nolūkam, kādā informācijas apmaiņa veikta.

12. Ja datus neapstrādā automātiski vai tie nav iekļauti, vai nav paredzēti ievadīšanai kartotēkā, tad katrai dalībvalstij jāveic pasākumi, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu šā panta noteikumu ievērošanu, izdarot faktiskas pārbaudes.

22. pants

1. Dalībvalstis dara Komisijai zināmas iestādes, kas ir atbildīgas par to saistību izpildi, kuras izriet no šīs regulas, un nodrošina minētajām iestādēm līdzekļus, kas vajadzīgi attiecīgo uzdevumu veikšanai un, jo īpaši, lai noteiktajos termiņos dotu atbildes uz informācijas pieprasījumiem, pieprasījumiem uzņemt patvēruma meklētājus un pieprasījumiem par patvēruma meklētāju atpakaļuzņemšanu.

2. Noteikumus attiecībā uz 1. punktā minēto iestāžu savstarpēju drošu elektroniskās datu pārraides kanālu izveidi, lai nosūtītu pieprasījumus un nodrošinātu, ka sūtītāji automātiski saņem elektronisku piegādes apstiprinājumu, paredz saskaņā ar 27. panta 2. punktā norādīto procedūru.

23. pants

1. Dalībvalstis, divpusēji vienojoties, var noteikt savstarpējus administratīvus pasākumus attiecībā uz šīs regulas īstenošanas praktiskajiem jautājumiem, lai veicinātu tās piemērošanu un paaugstinātu tās efektivitāti. Šādi pasākumi var attiekties uz:

a) sadarbības koordinātoru apmaiņu,

b) procedūru vienkāršošanu un termiņu saīsināšanu attiecībā uz to pieprasījumu nosūtīšanu un izskatīšanu, kuros lūdz patvēruma meklētāju uzņemšanu vai atpakaļuzņemšanu.

2. Šā panta 1. punktā minētos pasākumus paziņo Komisijai. Komisija pārliecinās, ka 1. punkta b) apakšpunktā minētie pasākumi nav pretrunā šīs regulas noteikumiem.

VII NODAĻA

PĀREJAS NOTEIKUMI UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

24. pants

1. Šī regula aizstāj 1990. gada 15. jūnijā Dublinā parakstīto Konvenciju, ar ko nosaka dalībvalsti, kura ir atbildīga par patvēruma pieteikuma izskatīšanu, kurš iesniegts kādā no Eiropas Kopienų dalībvalstīm (Dublinas Konvenciju).

2. Lai nodrošinātu to pasākumu nepārtrauktību, ar ko nosaka dalībvalsti, kura ir atbildīga par patvēruma pieteikuma izskatīšanu, ja pieteikums iesniegts pēc 29. panta otrajā daļā minētās dienas, tomēr jāņem vērā gadījumi, kas, iespējams, var radīt dalībvalsts atbildību saskaņā ar šo regulu, pat ja tie notikuši pirms minētās dienas; izņēmums ir 10. panta 2. punktā minētie gadījumi.

3. Regulā (EK) Nr. 2725/2000 dotās norādes uz Dublinas Konvenciju uzskatāmas par norādēm uz šo regulu.

25. pants

1. Visus šajā regulā noteiktos laikposmus aprēķina šādi:

a) ja dienās, nedēļās vai mēnešos izteikts termiņš jāsāk skaitīt no kāda notikuma vai darbības brīža, tad dienu, kad notiek attiecīgais notikums vai darbība, attiecīgajā termiņā neieskaita;

b) nedēļās vai mēnešos izteikts termiņš beidzas termiņa pēdējās nedēļas vai mēneša tajā pašā nedēļas dienā, vai arī tajā pašā datumā, kad ir noticis notikums vai darbība, no kuras sāk skaitīt attiecīgo termiņu. Ja mēnešos izteikta termiņa pēdējā mēnešā nav tā datuma, kurā termiņam būtu jābeidzas, tad termiņš beidzas minētā mēneša pēdējā dienā;

c) termiņš ietver sestdienas, svētdienas un visu attiecīgo dalībvalstu oficiālās brīvdienas.

2. Pieprasījumus un atbildes nosūta, izmantojot jebkuru paņēmienu, kas nodrošina saņemšanas apliecinājumu.

⁽¹⁾ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

26. pants

Attiecībā uz Franciju šo regulu piemēro tikai tās Eiropas teritorijā.

grozījumus. Dalībvalstis nosūta Komisijai visu minētā ziņojuma sagatavošanai piemēroto informāciju, vēlākais, sešus mēnešus pirms minētā termiņa izbeigšanās dienas.

27. pants

1. Komisijai palīdz komiteja.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā paredzētais termiņš ir trīs mēneši.

3. Komiteja izstrādā savu reglamentu.

Pēc minētā ziņojuma iesniegšanas Komisija ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par šīs regulas piemērošanu vienlaicīgi ar ziņojumu iesniegšanu par Regulas (EK) Nr. 2725/2000 24. panta 5. punktā paredzētās Eurodac sistēmas īstenošanu.

29. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

28. pants

Vēlākais trīs gadus pēc 29. panta pirmajā daļā minētās dienas Komisija ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par šās regulas piemērošanu un, attiecīgā gadījumā, ierosina vajadzīgos

To piemēro patvēruma pieteikumiem, kas iesniegti no sestā mēneša pēc regulas spēkā stāšanās pirmās dienas, un no minētās dienas to piemēro visiem pieprasījumiem uzņemt patvēruma meklētājus vai uzņemt tos atpakaļ neatkarīgi no datuma, kad iesniegts pieteikums. Dalībvalsti, kas atbildīga par tāda patvēruma pieteikuma izskatīšanu, kurš iesniegts pirms minētās dienas, nosaka saskaņā ar Dublinas Konvencijā izklāstītajiem kritērijiem.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu.

Briselē, 2003. gada 18. februārī

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs

N. CHRISTODOULAKIS